

Бджола з дідової пасіки

Оповідання

Василь Чухліб

Біля криниці стояла величезна дубова діжка. Час від часу в неї наливали води, щоб нагрівалася на сонці. Щодня Варочка набирала з діжки літепла, поливала квіти та вишеньки коло хати. Варочка зачерпнула води й несла до палісадника. Зирк на відеречко, а там бджола плаває.

Варочка поставила відерце й почала розглядати бджолу. Чи скупатись їй захотілось, чи води напитися? Бджола борсалася у воді, намагалася змахнути крильцятами, та вони намокли, і нічого з тих силкувань не виходило. Еге, вона не злетить, ще й потонути може!

Але Варочка боялася навіть доторкнутися до бджоли: ще вжалить. І тоді вона загукала:

— Дениску-у! Сюди скоріше!

— Ну чого там? — почулося звідкілясь згори.

— Тут бджола...

— Оце здивувала! Хіба я бджоли не бачив? Он їх скільки літає.

— Ой, тоне! — закричала Варочка.

Дениско шурхнув з вишні, де він збирав ягоди на вареники. Плутаючись у картоплинні, підбіг до Варочки.

— Хто тоне? Де?

— Бджола... у відеречку.

Дениско — хлопчина метикуватий. Знайшов трісочку і вихопив нею бджолу.

— І що тепер з нею робити? — подививсь на Варочку, що ніяк не могла заспокоїтись.

— Це, мабуть, діда Оксена бджола. З його пасіки. Давай віднесемо йому!

Дід Оксен сидів за столиком під старою грушею, щось стругав.

— Ваша? — Дениско розчинив коробочку, в якій повзала бджола.

Пасічник вийняв з кишені окуляри, примружився.

— Авжеж, моя! Свою худібку я завжди впізнаю.

Діти розповіли йому, як врятували бджолу.

Дід слухав і тільки примовляв:

— Ну ж рятівники! Оце я розумію!

Потім пригощав їх медом — сотовим, пахучим. Варочка й Дениско смакували, дід Оксен дивився на них. А бджола тим часом вибралася з коробочки, поповзла по столу. І раптом злетіла, та високо здійнятися не змогла, сіла дідові на бороду.

Пасічник не займав її.

— Нехай зігріється.

Коли бджола почала метушитися, дід виплутав її з бороди, посадив на широчезну долоню. Бджола продизжчала щось, зблиснула золотою цяткою над столиком і зникла в грушевому верхівітті.

— Лети та збирай мед для Варочки й Дениска! — промовив дід Оксен.

— Тільки гляди ж не купайся більше! — додала Варочка.

